

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alphonse Eschenbrenner

Motpart: Bundesagentur für Arbeit

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med bestämmelserna i den primära och/eller den sekundära unionsrätten (särskilt artikel 45 FEUF (f.d. artikel 39 EG) och artikel 7 i förordning (EU) nr 492/2011⁽¹⁾) att det för en arbetstagare som i huvudsak är anställd i Tyskland och bor i ett annat medlemsland, som inte är skattskyldig till inkomstskatt i Tyskland och som inte beskattas för ersättning enligt lönegarantin (*Insolvenzgeld*) enligt de bestämmelser som gäller för arbetstagaren, i fall då dennes arbetsgivare blir insolvent, från lönen som är grund för beräkningen av ersättningen som arbetstagaren har rätt till, dras av fiktiv skatt i samma utsträckning som skulle ha tagits ut på lönen om arbetstagaren hade varit skattskyldig till inkomstskatt i Tyskland, om arbetstagaren inte längre kan göra utestående bruttolönefordringar gällande mot arbetsgivaren?
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande: Är det förenligt med bestämmelserna i den primära och/eller den sekundära unionsrätten om arbetstagaren i den nämnda situationen fortfarande kan göra gällande utestående bruttolönefordringar mot sin arbetsgivare?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van koophandel Brussel (Belgien) den 5 oktober 2015 – Uber Belgium BVBA mot Taxi Radio Bruxellois NV, övriga parter: Uber NV m.fl.

(Mål C-526/15)

(2015/C 429/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van koophandel Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Uber Belgium BVBA

Svarande: Taxi Radio Bruxellois NV

Tolkningsfråga

Ska proportionalitetsprincipen, som den slås fast i artikel 5 FEU och artikel 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾, jämförda med artiklarna 15–17 i stadgan och artiklarna 28 FEUF och 56 FEUF, tolkas så, att den utgör hinder för bestämmelser som dem i huvudstadsregionen Bryssels förordning av den 27 april 1995 om taxitjänster och tjänster avseende uthyrning av fordon med chaufför, om dessa förstås så, att begreppet taxitjänster även innefattar oavlönade privatpersoner som tillhandahåller transport i form av samåkning genom att erbjuda körningar efter förfrågningar som de mottar via ett datorprogram tillhörande de i en annan medlemsstat etablerade företagen Uber BV m. fl.?

⁽¹⁾ EUT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av el Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 8 oktober 2015 – Elda Otero Ramos mot Servicio Galego de Saúde, Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Mål C-531/15)

(2015/C 429/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elda Otero Ramos

Motpart: Servicio Galego de Saúde och Instituto Nacional de la Seguridad Social

Tolkningsfrågor

- 1) Är bevisbördereglererna i artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) tillämpliga på sådana risker under amningsperioden som avses i artikel 26.4 i lagen om förebyggande av arbetsmiljörisker, jämförd med artikel 26.3 i samma lag, vilken bestämmelse syftar till att införliva artikel 5.3 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar med spansk rätt?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande: Kan det förhållandet att tjänstgöring som sjuksköterska vid en akutavdelning på ett sjukhus medför risker för amningen, vilka har intygats i en motiverad rapport från en läkare, som dessutom är chef för akutavdelningen vid det sjukhus där arbetstagaren arbetar, anses ge anledning att anta att det föreligger direkt eller indirekt diskriminering i den mening som avses i artikel 19 i direktiv 2006/54?
- 3) Om fråga 2 ska besvaras jakande: Kan det förhållandet att den ammande arbetstagarens befattning finns upptagen i den förteckning över riskfria befattningar som upprättats av arbetsgivaren efter samråd med arbetstagarrepresentanterna och det förhållandet att avdelningen för preventivmedicin och förebyggande av arbetsmiljörisker vid det aktuella sjukhuset har avgett en förklaring om att arbetstagaren är kapabel att arbeta, varvid dock ingen av dessa handlingar innehåller närmare upplysningar om hur dessa slutsatser har dragits, anses visa – i samtliga fall och utan möjlighet till bestridande – att likabehandlingsprincipen i den mening som avses i artikel 19 i direktiv 2006/54 har åsidosatts?